

TÍÐINDI

GERANDIS-DAGURIN VERÐUR INN-RÆTTAÐUR EFTIR SVIMJINGINI

Svimjingin setir dagsskránna hjá leirvíksfamiljuni June og Trygva og teirra fýra børnum. Øll børnini svimja, og tvey av børnunum eru millum bestu svimjararnir í landinum. Í summar fer øll familjan til oyggjaleikir á Gibraltar. Familjulívið má innrættast eftir svimjingini

Frants Jensen

Ár um ár, í 2016 og 2017, vórðu tey ársins stjørnuskot í svimjing, systkini Rókur og Rebekka. Tey hava hópin av heiðursmerkjum frá svimjikappingum, og tíðirnar verða betri og betri.

Fyri tveimum vikum síðani setti Rókur nýtt fýroyskt met í 50 metrar frí - eitt met sum navnframi Pál Joensen hevur havt í 10 ár.

Venjingin stýrir

Fyri at náa øllum hesum málunum, krevst ein hørð og málrættað venjing. Og ikki minst ein stuðlandi familja.

- Vit vilja fegin stuðla okkara børnum í tí, sum tey hava áhuga fyri og ynskja at gera. Tey tíma so væl svimjingina, og tað ein sjálffylgja, at vit stuðla og innrætta okkum eftir tí, sigur June, mamma Rók og Rebekku.

Gerandisdagurin byrjar tíðliga í heiminum Millum Svalir í Leirvík.

Klokkan 4:50 fara Rókur og Rebekka upp og koyra til Klaksvíkar, har venjingin í svimjifelagnum Ægir byrjar klokkan 5:45. Tey venja ein góðan tíma, fara so heim og gera seg klár at fara í skúla.

Eftir skúlatíð er styrki-venjing í Íðka í Klaksvík, áðrenn aftur verður farið í hýlin. Vanliga eru tey ikki heima fyrr enn eftir klokkan 20 á kvøldi, tá ið tey eta døgurða.

Nógv tíð er ikki til skúling, vinir og annað frítíðarvirksemi, tí klok-

an 22 á kvøldi eru tey vanliga farin í song.

Koyrt børnini til venjing í 15 ár

Síðani Rókur fylti 18 í fjør og fekk koyrikoyrt, hava hann og systurin koyrt sjálvi til Klaksvíkar til venjingar. Men áðrenn tað, vóru tað foreldrini, ið koyrdu.

- Vit hava koyrt í nógv ár, tí elsta dóttirin, Eva, sum nú er 22, hevur eisini svomið. Síðani eru hini børnini farin at svimja, so vit hava hildið á. Haldi at vit hava gjørt hetta í skjótt 15 ár, sigur June.

Yngsta dóttirin, 10 ára gamla Róa, hevur eisini svomið eina tíð, so innrættingin av familjulívinum blandað við svimjing fer helst at halda á fleiri ár fram í tíðina.

Børnini hava sjálvi valt svimjingina

Men hvussu ber tað til, at svimjingin kom at fylla so nógv hjá øllum børnunum. Foreldrini siga, at tað eru ikki teirra genir.

- Tá ið eg var smágenta, svam eg við Reka, sum svimjifelagið í Leirvík, tá at. Men eg var ikki við í kappingum, sigur June Jónsveinsdóttir.

- Eg havi ikki svomið, so tey hava tað ikki frá mær. Eg spældi fótbólta og var málmaður hjá GÍ í nøkur ár og eitt ár í NSÍ, sigur Trygvi Jóhanson.

- Vit hava ikki trýst tey nakran ávísan veg. Vit hava heldur stuðlað teimum í tí, tey hava ynskt at gjørt, sigur June.

Tey tíma so væl svimjingina, og tað ein sjálffylgja, at vit stuðla og innrætta okkum eftir tí

Eva er steðgað við svimjing

Øll børnini hava verið virkin í ymiskum ítrótti og øðrum frítíðarvirksemi.

- Tá ið Eva var lítil, var hon við í fótbólta, svimjing og fimleiki. Men sum hon vaks til, so var tað svimjingin, sum henni dámdi best. Hon svam fyrst í Reysti í Leirvík. Hylurin er bara góðar 16 metrar, og tá ið hon

varð størri, so fór hon til Ægir í Klaksvík at svimja, har hylurin er 25 metrar. Síðani tá hava vit koyrt, sigur June.

Tað gekk væl hjá Evu í svimjingini. Hørð venjing og góður stuðul frá familjuni gjørdi, at hon náddi langt. Hon setti fýroyskt met og fekk fleiri heiðursmerki.

Eva fekk trupulleikar í økslini og svimur ikki so

Rókur Trygvason saman við venjaranum Juan Jaime Arroyo Toledo úr Meksiko

Mynd: Simun á Høvdanum